

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **T. A.**, zastoupeného ustanovenou opatrovnící A. H., pracovnící Krajského soudu v Brně, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2006, č. j. 56 Az 139/2006 - 36,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností stěžovatel napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 19. 4. 2006, č. j. OAM-257/LE-PA04-PA04-2006. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), neboť dospěl k závěru, že stěžovatel v podané žádosti neuvedl skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit jeho pronásledování ve vlasti z některého azylově relevantního důvodu dle § 12 citovaného zákona.

V kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Jako adresu svého pobytu označil L., D.

Za účelem posouzení žádosti o ustanovení zástupce krajský soud zaslal stěžovateli k vyplnění formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, tuto poštovní zásilku se však již držiteli poštovní licence nepodařilo stěžovateli na výše uvedenou adresu doručit. Z údaje pošty na vrácené obálce vyplynulo, že stěžovatel je na uvedené adrese neznámý (č. l. 52).

Krajský soud proto zjišťoval místo pobytu stěžovatele dotazy u příslušných složek Policie České republiky, obsahem jejich přípisů ze dne 2. 2. 2007 a 5. 2. 2007 bylo potvrzeno, že stěžovatel se nezdržuje v místě posledně nahlášeného pobytu a jeho současný pobyt není znám.

Z důvodu neznámého pobytu krajský soud usnesením ze dne 13. 2. 2007, č. j. 56 Az 139/2006 - 59, ustanovil stěžovateli ve smyslu § 29 odst. 3, věty první, zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, opatrovnici A. H. a věc postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v ustanovení § 33 písm. e) ukládá soudu řízení zastavit, nezdržuje-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Úkony krajského soudu provedenými po podání kasační stížnosti (doručování usnesení, ověřování místa pobytu u Policie České republiky a v evidenci žalovaného) v souladu s § 108 s. ř. s. bylo jednoznačně zjištěno, že stěžovatel se nezdržuje v místě pobytu hlášeném dle zákona o azylu (dne 3. 1. 2007 byl odepsán z evidence z důvodu svévolného opuštění pobytového střediska), nezdržuje se ani v místě, které soudu oznámil při podání kasační stížnosti, přičemž změnu pobytu soudu neohlásil, proto jsou splněny podmínky pro zastavení řízení uvedené v § 33 písm. e) zákona o azylu. Toto ustanovení nezahrnuje situace, kdy vůbec nelze zjistit místo pobytu stěžovatele a zajistit komunikaci s ním, na takové případy dopadá písm. b) citovaného ustanovení, kdy se řízení zastavuje, neboť nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Účelem § 33 písm. e) zákona o azylu je zamezit nadbytečným úkonům soudu a dalších orgánů v případě, kdy žadatel o udělení mezinárodní ochrany neplní své zákonem určené povinnosti, tj. ohlásit své místo pobytu dle § 77, případně § 78b zákona o azylu. V případě řízení o kasační stížnosti by vzhledem ke specifickým podmínkám ubytování žadatelů o mezinárodní ochranu a následné hlášení pobytu bylo možno za hlášený pobyt ve smyslu § 33 písm. e) zákona o azylu považovat v odůvodněných případech i místo, které žadatel sice neohlásil policii dle § 78b zákona o azylu, ale sdělil jej soudu jako místo svého pobytu.

Dle názoru Nejvyššího správního soudu však stěžovatel žádným svým úkonem poté, kdy bylo zjištěno, že se nezdržuje na adrese uvedené v kasační stížnosti, soudu změnu pobytu neoznámil. Faxovým podáním ze dne 16. 5. 2007 stěžovatel požádal o zaslání potvrzení o trvání řízení o kasační stížnosti, a to na adresu Organizace pro pomoc uprchlíkům v P. Toto sdělení zasláné soudu po několika měsících od opuštění původně ohlášené adresy pouze potvrzuje skutečnost, že stěžovatel se nezdržuje v místě hlášeného pobytu. Z obsahu žádosti nelze však dovodit ani ohlášení změny místa pobytu, neboť adresa Organizace pro pomoc uprchlíkům v P. není stěžovatelem označena jako korespondenční adresa, na kterou by bylo možno stěžovateli kdykoli v dalším průběhu řízení doručovat, stěžovatel ji uvedl pouze za účelem jednorázového doručení žádaného potvrzení. Nejvyšší správní soud na základě uvedených skutečností dospěl k závěru, že faxové podání ze dne 16. 5. 2007 je pouze žádostí o potvrzení, kterou se stěžovatel domáhá zaslání určité písemnosti, účelem ani obsahem tohoto podání není sdělení soudu místa jeho pobytu či jeho změny, dokonce ani korespondenční adresy použitelné pro další komunikaci se stěžovatelem.

Nejvyšší správní soud shledal z výše uvedených důvodů splnění podmínek § 33 písm. e) zákona o azylu, proto dle § 47 písm. c) s. ř. s. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu